

Vytrvalost, víra a modlitba

Jákob té noci vstal, vzal obě své ženy i obě své služky a jedenáct svých synů a přebrodil se přes Jabok. Vzal je a převedl je přes potok se vším, co měl. Pak zůstal Jákob sám a tu s ním kdosi zápolil, dokud nezvešla jitřenka. Když viděl, že Jákoba nepřemůže, poranil mu při zápolení kyčelní kloub, takže se mu vykloubil. Neznámý řekl: „Pusť mě, vzešla jitřenka.“ Jákob však odpověděl: „Nepustím tě, dokud mi nepožehnáš.“ Otázal se: „Jak se jmenuješ?“ Odpověděl: „Jákob.“ Tu řekl: „Nebudou tě už jmenovat Jákob (to je Úskočný), nýbrž Izrael (to je Zápasí Bůh), neboť jsi jako kníže zápasil s Bohem i s lidmi a obstáls.“ A Jákob ho žádal: „Pověz mi přece své jméno!“ Ale on odpověděl: „Proč se ptáš na mé jméno?“ A požehnal mu tam. I pojmenoval Jákob to místo Peniel (to je Tvář Boží), neboť řekl: „Viděl jsem Boha tváří v tvář a byl mi zachován život.“ 1 Mojžíšova 32, 23-31

Ty však setrvávej v tom, čemu ses naučil a o čem jsi přesvědčen. Víš, od koho ses tomu naučil. Od dětství znáš svatá Písma, která ti mohou dát moudrost ke spasení, a to vírou v Krista Ježíše. Veškeré Písmo pochází z Božího Ducha a je dobré k učení, k usvědčování, k nápravě, k výchově ve spravedlnosti, aby Boží člověk byl náležitě připraven ke každému dobrému činu. Před Bohem a Kristem Ježíšem, který bude soudit živé i mrtvé, tě zapřísahám pro jeho příchod a jeho království: Hlásej slovo Boží, ať přijdeš vhod či nevhod, usvědčuj, domlouvej, napomínej v trpělivém vyučování.

Neboť přijde doba, kdy lidé nesnesou zdravé učení, a podle svých choutek si seženu učitele, kteří by vyhověli jejich přáním. Odvrátí sluch od pravdy a přikloní se k bájím. Avšak ty buď ve všem střízlivý, snášej útrapy, konej dílo zvěstovatele evangelia a cele se věnuj své službě. 2Timoteovi 3,14-4,5

Vypravoval jim podobenství, aby ukázal, jak je třeba stále se modlit a neochabovat: „V jednom městě byl soudce, který se Boha nebál a z lidí si nic nedělal. V tom městě byla i vdova, která k němu ustavičně chodila a žádala: ‚Zastaň se mne proti mému odpůrci.‘ Ale on se k tomu dlouho neměl. Potom si však řekl: ‚I když se Boha nebojím a z lidí si nic nedělám, dopomohu jí k právu, poněvadž mi nedává pokoj. Jinak mi sem stále bude chodit, a nakonec mě umoří.‘“ A Pán řekl: „Všimněte si, co praví ten nespravedlivý soudce! Což teprve Bůh! Nejedná on právo svým vyvoleným, kteří k němu dnem i nocí volají, i když jim s pomocí prodlévá? Ujišťuji vás, že se jich brzo zastane. Ale nalezne Syn člověka víru na zemi, až přijde?“ Lukáš 18,1-8

Bůh Starého a Nového Zákona není bůh, kterého si člověk vymyslel a vytvořil svým lidským rozumem. Bůh je na nás nezávislý, můžeme ho poznávat naší vírou proto, že on sám se nám rozhodl zjevit. Je živý, náš osobní Pán, Stvořitel, který na světě stále tvoří, Otec, který slyší a vyslýchá modlitby svých dětí (nás) a slitovává se nad námi v lásce.

Ještě v noci přepravuje Jákob rodinu i stáda přes Jabok. Představme si hluboký úval, jímž potok protéká, přejít jej v noci bylo dost riskantní a obtížné. Jákob prozkoumá brod, převede lidi i stáda a sám zůstává poslední. A právě tehdy je napaden. Čteme zprávu o velikém (zásadním, vrcholném) boji s Bohem a o Boha. Hospodin zkouší Jákoba, kterého si vyvolil, aby se stal praotcem vyvoleného národa, zkouší ho před vstupem do země, za kterou ponese zvláštní odpovědnost. I

my, dnešní křesťané, musíme ve zkouškách osvědčit, že se Pána Boha umíme držet. Někdy jsme také zranění, někdy velmi vážně a neseme si v sobě znamení (bolest) dál ve svém životě.

Jákob se vrací domů a přijal, že se musí svému bratru vydat, musí riskovat a doufat, že ho Ezau přijme. Bojí se. A v noci bojuje o pomoc, o požehnání, o svou rodinu. Kdyby prohrál, zůstala by celá jeho rodina opuštěná. Ale on neprohrál, vytrval v boji a odměnou je mu požehnání a druhý den usmíření s bratrem a návrat domů. Také my chceme vytrvale prosit, někdy o to těžce zápasíme, abychom svůj život smysluplně prožili a Pánu Bohu dobře sloužili.

Vdova je obrazem zcela bezbranného tvora bez zastánce, bez pomoci. Nespravedlivý soudce je obrazem mizery. Vdova se domáhala spravedlnosti ve finanční záležitosti. Soudce očekává úplatek, ale vdova má jinou zbraň: vytrvalost a touhu po obhájení spravedlivé věci. A vdova má úspěch - soudce jí vyslyší. Tím spíš Bůh (spravedlivý!) vyslyší toho, kdo k němu volá: „jestliže vyslyší nespravedlivý soudce, tím spíše Bůh“.

Základní otázka nezní, zda Bůh vyslyší pro neodbytnost, ale zda existují jemu věrní lidé, kteří vytrvají v modlitbě, až do příchodu Syna člověka. A to platí nejen o naší modlitbě, ale také naší službě, našem předávání evangelia, ať přicházíme vhod či nevhod, tedy ať se nám kvůli tomu lidé smějí, zlobí se na nás, zraňují nás, nebo naše zvěstování padne do úrodné půdy. To už však není naše věc, nýbrž Boží.

Ty buď ve všem střízlivý, snášej útrapy, konej dílo zvěstovatele evangelia a cele a vytrvale se věnuj své službě.